

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Hymno dicto in hortum discedit. 46

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Quod in monumentum suæ mortis
Sibi adhuc vivens posuit Amor tuis.

ELOGIUM XLVI.
HYMNO DICTO IN HORTUM
DISCEDIT.

Math. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

*Quam bene Eucha-
ristia cibus fortium
dicatur à Patribus.*

*Tunc enim cepit iis
dicere, plorabit, &
flebit, &c.*

*Fabulantur Poete
Achilem à Chirone
leonum medullis
pastum.*

*Dixit enim hym-
num, & diutius in
sermone illo blandis-
simo se hilaravit, &
sua, & mox mira
alacritate ait, surgite
eamus hinc.*

*Nostrum erat gra-
tias agere, & non
Christi, qui dederat,
non acceperat
beneficium.*

*Abiit secundum
consuetudinem in
hortum Gethsemani.*

*Ita enim oraverat,
Rogo ut unum sint
sicut & nos unum
sumus.*

*Dolor, ex disconti-
nuatione partium
natus.*

Eucharistia plane cibus est fortium;
Eam ex quo tradidit Christus,
Jam non dubitat discipulis
Aspera quoque prædicere.
Terri eos posse non credit,
Tali adversus metum omnem Amuleto
Munitos.

Generosum vinum Deo dignos indidit Spiritum
Et Leo Judæ medullis suis pastos
Achilles facit.

Ipsemet se suscepto
Vilus est redditus sibi.
In hymnos erupit hilarior,
Et imminentis vix memor exitii,
Amores suos diuturniori colloquio
Explanavit.

Pro beneficio, quod omnes grati hominis
Affectus excederet,
Egit ipsemet gratias sibi.

Usque adeo onera nostra omnia, sua fecit,
Consuetudinem optimam
Mox illi nullus excussit;
Medicatus oratione tædium est;
Venit Alcides alter in hortum
Jam non mala sumere, sed absumere.

Qui rogaverat,
Ut unum cum Discipulis fieret,
Exauditum se sensit,
Cum avulsus ab iis est.
Unitatem ex divisionis dolore conjecit;
Seipsum vilis est destituere,
Cum illos deseruit.

Ita ne ipse quidem sine violentia,
 A suo cum Deo colloquio
 Exclufit homines,
 Latronem expectans
 Severè vigiliis præcipit,
 Miraturque in cribro Satanæ positos
 Dormire posse.
 Athleta nobilis
 Duram evocatus ad luctam,
 Antagonista doloris sui
 In terram victus alliditur,
 Et Cœli superiis indiget, ut erigatur,
 Quæritur propinari sibi
 Calicem tam divertum à suo.
 Hausta diviniſſimi ſanguinis potione
 Aliam omnem etiam oblatam à Patre faſtedit.
 Mox tamen interpretatus beneficium,
 Quod ſibi à tam benevola Maieſtate veniret,
 Exinanivit ſemetipſum ſe ipſo,
 Quo ampliorem in ſe faceret
 Ærumnis locum.

ELOGIUM XLVII.
ORANS SANGUINEUM IN SU-
DOREM LIQUESCIT.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

Proh quam gravis eſt levitas noſtra?
 Nunquam par ſenſit onus noſter Alcides.
 Atlanti ſuffectus
 Non ita curvaſſet humeros,
 Nec tam ſollicitè Patris dexteram imploraſſet,
 Sarcinam recuſare non auſus accuſat,
 Et ut jumentum jam factus
 Infirmum hominem tergo excipit
 Pronus humi.
 Peccatoribus intentis ſemper deſtruere
 Nobilem aream in humeris ſuis exhibet
 Ad ædificium, quod in Cœlum uſque pertingat.
 In forma ſervi ſe quæri ad verbera ſentiens

*Illud, & avulſus eſt
 ab eis, quendam uti-
 que violentiam
 ſonat.*

*Sciebat quâ hora ſur-
 veniret, ideo non ſo-
 lum vigilabat, ipſe,
 ſed & monebat ſuos,
 vigilate & orate,
 &c.
 Factus in agonia
 prolixius orabat.*

*Tranſeat à me calix
 iſte tam diverſus ab
 eo, quem diſcipulis in
 cœna dederat.
 Veruntamen non ſic-
 ut ego volo, &c.
 Exinanivit ſemet-
 ipſum formam ſervi
 accipiens pronus in
 terram, & ad fla-
 gella paratus.
 Procidit in faciem
 ſuam orans.*

*Pater mi, ſi non pot-
 eſt hic calix tranſire,
 niſi bibam illum ſia
 voluntas tua.*

*Vnde bene dicebat,
 Pſal. 128. ſupra dor-
 ſum meum fabrica-
 verunt peccatores.*